

πρὸς ὕφανσιν διασίδι τοῦ ἀργαλειοῦ Μακεδ. (Χαλκιδ.)
Συνών. *τυλίχτρα*.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γουρούνας* ὡς ἐπών. Στερελλ. (Ἀστακ. Σπάρτ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γουρούνα Κεφαλλ.* *Γ'ρούνα Θάσ.* καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γουρούνα Ἡπ.* (Φιλιάτ.) *Γουρούνια* ἢ, Στερελλ. (Δεσφ.)

γουρουνάγκαθο τό, ἐνιαχ. γουρ'νάγκαθο Πελοπν. (Λεχαίν.) *γουρ'νάγαθον* Μακεδ. (Ἀσσηρ.)

Ἐκ τῶν οὗς. *γουρούνι* καὶ ἀγκάθι.

1) Τὸ φυτὸν Ὑποχοίρις ἢ μελανοφλοιοειδής (Hypochoeris scorsonera) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) ἐνθ' ἄν. 2) *Γουρουνάκι* 10γ, ἐνθα καὶ συνών., Πελοπν. (Λεχαίν.)

γουρουνάδα ἢ, ἐνιαχ. γουρ'νάδα Θεσσ. (Καρδίτς.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γουρούνα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άδα.

Ἡ μικρὴ γουρούνα ἐνθ' ἄν. : *Νά ψήσῃ τὴ γουρ'νάδα ἀπ' εἴχῃ τοιμασμένῃ* Θεσσ. (Καρδίτς.) *Ἐβαλὶ τὴ γουρ'νάδα νά ψ'θῇ αὐτόθ.* Συνών. *γουρουνόπουλα*, *μπουζόπουλα*.

γουρουνάδελα ἢ, ἐνιαχ. γουρ'ναδέλα Λήμν.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γουρούνα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έλα.

Τὸ θαλάσσιον ὄστρεον Κόγχη τῆς Ἀφροδίτης (Concha venerea) τῆς οἰκογ. τῶν Ἀφροδιτιδῶν (Veneridae), τὸ ὁποῖον ὄστρεον ἀναρτοῦν εἰς τὸν λαϊκὸν τῶν παιδιῶν ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τῆς βασκανίας, ἢ χοιρίνη τῶν Ἀρχαίων, ἐνθ' ἄν. Συνών. *βασκαντήρα* 2, *γουρούνα* 5, *γουρουνάκι* 4, *γουρουνάκίδα*, *γουρουνίτσα* 3, *κλάστρα*, *μαρίτσα*, *ματοπιάστρα*, *σβυρνιά*, *τζερμπουτζίκι*.

γουρουνάδι τό, ἐνιαχ. γουρ'νάδ' Ἰμβρ. *g'ρουνάιν* Χίος (Ὀλυμπ. Πυργ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γουρούνι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άδι, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Ν. Ἀνδριώτ., Ἀθηνᾶ 42 (1930), 182.

1) Χοιρίδιον, χοῖρος γαλαθηνός, τὸ νεογνὸν τοῦ χοίρου Χίος (Ὀλυμπ. Πυργ.) : Παροιμ. *Γ'ρούνα ἦτο g'ρουνάιν ἦκαμε* (ἐπὶ τῶν παιδῶν τῶν ὁμοιαζόντων κατὰ τὸ ἐπίμειπτον ἦθος πρὸς τὴν μητέρα των) Ὀλυμπ. 2) Ὀσμὴ χοίρου Ἰμβρ. κ. ἄ. Συνών. *γουρουνίλα*.

γουρουνάιος ὁ, ἐνιαχ. γουρ'νάιος Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γουρούνα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αῖος.

Ὁ φυλάττων τὴν *γουρούνα* εἰς τὴν ὁμώνυμον παιδιὰν *γουρούνα* 10, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γουρουνάκι τό, ἐνιαχ. γουρ'νακί Πελοπν. (Χατζ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γουρουνάκι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Τὸ ἐνδημικὸν ἐντομοφάγον καὶ σκωληκοφάγον πτηνὸν Λειμώνιος ὁ φαϊόλαιμος (Saxicola ruberta) τῆς οἰκογ. τῶν Κοσσυφιδῶν (Turdidae) ἐνθ' ἄν. Συνών. *γουρούνα* 4, *γουρουνάκακος*, *γουρουνάκος*, *γουρουνόβοςκάκι*, *γουρουνόβοςκός* 2.

γουρουνάκος ὁ, ἐνιαχ. γουρ'νακάκος Πελοπν. (Χατζ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γουρουνάκι*.

Γουρουνάκι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών. *Νιὰ βιτσιὰ σαράντα κολοσοῦσες κ' ἓνα γουρ'νακάκο* (ἐπὶ μεγαλαυχούντων καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιτυγχανόντων πολλὰ διὰ μικρᾶς προσπάθειας) Πελοπν. (Χατζ.) Συνών. παροιμ. *Μ' ἓνα σβάρο δυὸ τρυγόνια*.

γουρουνάκι τό, κοιν. γουρουνάτσι Μέγαρ. Πάρ. Σκυρ.) γουρ'νάκι Ἡπ. (Μαργαρ.) Κρήτ. Μύκ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κλειτορ. Μεσσην. Χατζ.) *γ'ρουνάκι* Πελοπν. (Μάν.) *γουρ'νάτσι* Ἀνδρ. Ἀστυπ. Εὐβ. (Κουρ. Ὀρ.) Σῦρ. *γουρ'νάξ* Ἀλόνν. Ἡπ. (Ἀγνυντ. Μελισσ.) Θεσσ. (Βόλ. Τρίκερ.) Προπ. (Πέραμ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Λεβάδ. Περίστ. Σιβ. Σπάρτ.) Σῦρ. *γ'ρουνάξ* Ἡπ. (Ζαγόρ. Πλάκ.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Βαμβακ. Μεσοχώρ. Μυρόφυλλ.) Θράκ. (Τσακίλ.) *γ'ρ'νάτσ* Πάρ. (Λεῦκ.) *βουρουνάτσι* Κάρπ. Κάσ. *ουρουνάτσι* Κάσ. *ουρ'νάκι* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ Βυζαντ. *γουρουνάκι*.

1) Χοιρίδιον, χοῖρος γαλαθηνός, τὸ νεογνὸν τοῦ χοίρου κοιν. : *Ἐναι μικρὸ τὸ γουρ'νάκι τοῦτο* ὁδὼ Πελοπν. (Γαργαλ.) *Ἐναι μικρὸ τὸ γουρουνάκι ἀκόμα καὶ δὲ γάνει γιὰ σφάξιμο* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) *Οἱ γουρουνάδες τὰ μικρὰ γουρουνάκια τὰ ἔχουν ἔς τὸ σακί* Πελοπν. (Κλειτορ.) *Νά πὰ μαζώξωμε μερδικὰ βελάνια πὸ τ' ἄορι, νά τρώ' ἢ σκρόφα καὶ τὰ γουρ'νάκια* Κρήτ. (Ἀγίος Γεώργ.) *Τὸ νεθρέψαμε τὸ ουρουνάτσι* Κάσ. *Θὰ σ' ἀπαδέξῃ μιὰ σκύλλα καὶ θὰ βυζάνῃ ουρ'νάκια* (ἐκ παραμυθ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Προυχτὲς ἔβαλα τοῦ γ'ρουνάξ' κι λουτσίσ'κι κατ' ἀπ' τ' βρούσ'* (λουτσίσ'κι = ἐκυλίσθη εἰς τὸν βοῦρκον) Στερελλ. (Περίστ.) *Τοῦ γ'ρουνάξ' τό χουμι γιὰ τὰ Χριστούγινα* Θεσσ. (Βαμβακ.) *Νά τὰ δώσης τοῦ γουρ'νακιοῦ* Σῦρ. || Φρ. *Τὰ βλέπης βουρουνάτσια, κλότσα τα* (πρὸς τοὺς ἀναιδεῖς ἀπαιτεῖται αὐστηρότης) Κάρπ. || Παροιμ.

Ἡ γριὰ δὲν εἶχε δαίμονα, πῆρ' ἓνα γουρουνάκι (ἐπὶ τῶν δι' ἀβεβαίαν ἢ ἀμφίβολον ὠφέλειαν ἀναδεχομένων ἀνιαρὰς φροντίδας καὶ ἐνοχλήσεις) Ἀθῆν. Πελοπν. (Μεσσην.) κ. ἄ. *Τὸ γουρουνάκι καὶ τὸ παιδάκι κατὰ ποῦ τὸ μάθης* (τὸ ἦθος μορφοῦται ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Συνών. παροιμ. *Τὸ σκυλλάκι σου καὶ τὸ παιδάκι σου ὅπως τὸ μάθης*. *Τὸ πᾶσα γουρουνάκι γιὰ τὸ βορβό του σκάφτει* (ἐκαστος δι' ἐαυτὸν φροντίζει) Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἀς χαρῇ τὸ γουρουνάκι | κι ἄς κοπῇ τὸ ποδαράκι (ἐπὶ τῶν διὰ πρόσκαιρον ἡδονὴν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν βλάβην ἐργαζομένων) | Βενιζέλ., Παροιμ.², σ. 35, 461. || Αἰνιγμ.

Ἐχω ἓνα γουρουνάκι | κι ἀπὸ τὸ γόλο τὸ δένω (ἢ βελόνα) Κύθηρ. || Ἀσμ.

Γὼ γουρ'νάκια φύλαγα | καὶ τὰ φύλαγα καλὰ

Στερελλ. (Σιβ.) Συνών. *γουρουνάδι* 1, *γουρουνέλι*, *γουρούνι* 1, *γουρουνόπικο*, *γουρουνόπουλάκι*, *γουρουνόπουλο*, *γουρουνούδι*, *γουρουνούλι*, *γρουλλί*, *κουσκούνι*, *λαχτένι*, *λαχτέντο*, *μουχτερό*, *μπουζάκι*, *μπουζόπουλο*. β) Τὸ ἄρρεν χοιρίδιον Νάξ. (Ἀπύρανθ.) : *Ἐέννησεν ἡ σκρόφα μας κ' ἦκαμεν τρία σκροφαράκια καὶ δύο ουρ'νάκια* (τρία θηλυκὰ καὶ δύο ἀρσενικὰ). *Θὰ σ' ἀπαδέξῃ μιὰ σκύλλα καὶ θὰ βυζάνῃ ουρ'νάκια καὶ μιὰ*

